

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 5 listopada 2010 r.

DESiWM/DEC-1245/43944/10

Dotyczy sprawy: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 ust. 1 i art. 105 ust. 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.) po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie przez P. Sp. z o.o., danych osobowych do następujących spółek należących do międzynarodowej grupy P.:

- 1) w Republice Bułgarii: P.
- 2) w Republice Cypryjskiej:
 - a. C. Ltd.
 - b. Po. Ltd.
- 3) w Królestwie Niderlandów:
 - a. P1 B.V.
 - b. P2 B.V.
 - c. P3 B.V.
 - d. P4 B.V.
 - e. P5 B.V.
 - f. P6 B.V.
 - g. P7 B.V.
- 4) w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (Wielka Brytania):
 - a. A. Ltd.
 - b. Pe. Ltd.
- 5) na Gibraltarze:
 - a. P1 Ltd.
 - b. P2 Ltd.

- c. A1 Ltd.
- d. A2 Ltd.
- e. A3 Ltd.
- f. A4 Ltd.
- g. A5 Ltd.
- h. A6 Ltd.
- i. B1 Ltd.
- j. B2 Ltd.
- k. C. Ltd.
- l. Ch1 Ltd.
- m. Ch2 Ltd.
- n. Ch3 Ltd.
- o. Co1 Ltd.
- p. Co2 Ltd.
- q. U1 Ltd.
- r. U2 Ltd.
- s. A7 Ltd.
- t. L. Ltd.
- u. N. Ltd.
- v. Chi. Ltd.
- w. Ca. Ltd.

6) na Nowej Kaledonii: P.

7) na Polinezji Francuskiej:

- a. P1
- b. P2
- c. S.
- d. P3

8) w Baliwacie Guernsey:

- a. P1
- b. M. Ltd.
- c. P2 Ltd.
- d. P3 Ltd.

9) w Baliwacie Jersey:

- a. C. Ltd.

- b. P1
- c. P2
- d. P3 Ltd.
- e. P4 Ltd.
- f. P5 Ltd.
- g. P6 Ltd.
- h. P7 Ltd.

10) w Stanach Zjednoczonych Ameryki: P.

11) w Meksykańskich Stanach Zjednoczonych: P. S.C.

12) na Arubie: P.

13) na Curaçao:

- a. P.
- b. C.

14) na Bermudach:

- a. P1 Ltd.
- b. A. Ltd.
- c. O. Ltd.
- d. P2
- e. P3 Ltd.
- f. P4 Ltd.
- g. P5 Ltd.
- h. P6 Ltd.
- i. P7 Ltd.
- j. P8

15) na Brytyjskich Wyspach Dziewiczych: P. Ltd.

16) na Kajmanach:

- a. P1
- b. P2 Ltd.

17) na Wyspach Turks i Caicos: P1 Ltd.

18) w Autonomii Palestyńskiej: S.

19) w Republice Angoli: P. Ltda.

20) na Antigui i Barbudzie:

- a. C1 Ltd.
- b. C2 Ltd.

21) w Republice Armenii: P.

22) w Związku Australijskim:

- a. P1 Pty. Ltd.
- b. P2 Pty. Ltd.
- c. P3 Pty. Ltd.
- d. P4 Pty. Ltd.
- e. P5 Pty. Ltd.
- f. P6 Pty. Ltd.
- g. P7 Pty. Ltd.
- h. P8 Pty. Ltd.
- i. P9 Pty. Ltd.
- j. P10 Pty. Ltd.
- k. P11 Ltd.
- l. P12 Pty. Ltd.
- m. T. Pty. Ltd.

23) w Republice Azerbejdżanu: P. LLC

24) we Wspólnocie Bahamów: P. Ltd.

25) na Barbadosie:

- a. P1 Inc.
- b. A. Ltd.
- c. C. Ltd.
- d. P2

26) w Republice Boliwii: P. S.R.L.

27) w Bośni i Hercegowinie: P.

28) w Republice Botswany:

- a. P1
- b. P2 Pty. Ltd.

29) w Federacyjnej Republice Brazylii:

- a. P1 Ltda.
- b. P2 Ltda.
- c. P3 Ltda.
- d. P4 Ltda.
- e. P5 Ltda.
- f. P6 Ltda.

g. P7 Ltda.

h. P8 Ltda.

i. P9 Ltda.

30) w Królestwie Kambodży: P. Ltd.

31) w Republice Kamerunu:

a. F.

b. P.

32) w Republice Czadu: F.

33) w Republice Chile: P. Ltda.

34) w Chińskiej Republice Ludowej:

a. P1 Ltd.

b. P2 Co. Ltd.

c. P3 Co. Ltd.

d. P4 Ltd.

e. P5 Co. Ltd.

35) w Specjalnym Regionie Administracyjnym Hongkongu Chińskiej Republiki Ludowej:

a. P1 Ltd.

b. P2 Ltd.

c. P3

d. P4 Ltd.

e. P5 Ltd.

f. L.

g. P6 Ltd.

h. C1 Ltd.

i. C2 Ltd.

j. C3 Ltd.

k. C4 Ltd.

36) w Specjalnym Regionie Administracyjnym Makau Chińskiej Republiki Ludowej:

a. L.

b. P. Ltd.

37) na Tajwanie:

a. P1

b. P2 Co. Ltd.

c. P3 Co. Ltd.

- d. P4 Co. Ltd.
- e. Pu1 Co. Ltd.
- f. Pu2

38) w Republice Kolumbii:

- a. P1 Ltda.
- b. P2 Ltda.
- c. P3 Ltda.
- d. P4 Ltda.
- e. L. Ltda.

39) w Demokratycznej Republice Konga:

- a. P.
- b. F.

40) w Republice Konga:

- a. F.
- b. P. S.A.

41) w Republice Kostaryki:

- a. P1 S.C.
- b. P2 S.A.
- c. P3 S.A.
- d. P4 S.A.
- e. P5

42) w Republice Wybrzeża Kości Słoniowej:

- a. F. S.A.
- b. P. S.A.

43) w Republice Chorwacji: P.

44) w Republice Dominikańskiej: P.

45) w Republice Ekwadoru:

- a. P. Ltda.
- b. C. Ltda.

46) w Arabskiej Republice Egiptu:

- a. P1 LLC
- b. M.
- c. P2

47) w Republice Salvadora: P.

48) w Republice Wysp Fidżi: P.

49) w Republice Gabońskiej:

- a. F. S.A.
- b. P. S.A.

50) w Republice Ghany:

- a. P1 Ltd.
- b. P2
- c. A. Ltd.

51) w Republice Gwatemali:

- a. P1 S.A.
- b. C. S.C.
- c. P2 S.A.
- d. P3 S.A.

52) w Republice Gwinei:

- a. F.
- b. P.

53) w Republice Hondurasu: P.

54) w Republice Indii:

- a. L.
- b. P1.
- c. P2 Pvt. Ltd.

55) w Republice Indonezji:

- a. P1
- b. P2
- c. P3
- d. K.

56) w Państwie Izrael:

- a. K1
- b. K2
- c. K3

57) na Jamajce:

- a. P.
- b. D. Ltd.
- c. E. Ltd.

d. M. Ltd.

e. C.

58) w Japonii:

a. P1 Co. Ltd.

b. P2

c. G.

d. Z.

e. P3 Co. Ltd.

f. P4

g. P5

h. P6

i. P7 Co. Ltd.

59) w Jordańskim Królestwie Haszymidzkim: P.

60) w Republice Kazachstanu:

a. P1

b. P2

61) w Republice Kenii:

a. C.

b. P1

c. P2 Ltd.

d. P3 Ltd.

e. P4 Ltd.

f. Co. Ltd.

62) w Republice Korei:

a. S1

b. S2

63) w Państwie Kuwejt: B.

64) w Laotańskiej Republice Ludowo-Demokratycznej: P. Ltd.

65) w Republice Libańskiej:

a. P1

b. P2

66) w Wielkiej Arabskiej Libijskiej Dżamahirijji Ludowo-Socjalistycznej: A.

67) w Byłej Jugosłowiańskiej Republice Macedonii:

a. P1

b. P2

68) w Republice Madagaskaru:

a. F.

b. P1

c. P2

69) w Malezji:

a. P1 Sdn. Bhd.

b. P2 Sdn. Bhd.

c. P3

d. P4 Sdn. Bhd.

e. P5 Sdn. Bhd.

f. P6 Sdn. Bhd.

g. P7 Sdn. Bhd.

h. P8 Sdn. Bhd.

i. P9 Sdn. Bhd.

j. P10 Sdn. Bhd.

k. J.

70) w Republice Mauritiusu:

a. P1 Ltd.

b. P2 Ltd.

c. P3

d. P4 Ltd.

e. P5 Ltd.

f. P6 Ltd.

g. P7 Ltd.

71) w Republice Mołdawii: S.

72) w Republice Mozambiku: P. Ltda.

73) w Republice Namibii: P.

74) w Nowej Zelandii: P.

75) w Republice Nikaragui: P. S.A.

76) w Federalnej Republice Nigerii:

a. D. Ltd.

b. E. Ltd.

c. P1

- d. P2 Ltd.
- 77) w Sultanacie Omanu: P.
- 78) w Islamskiej Republice Pakistanu: A.
- 79) w Republice Panamy:
 - a. P1 S.A.
 - b. P2 S.A.
- 80) w Niezależnym Państwie Papui-Nowej Gwinei: P. Ltd.
- 81) w Republice Paragwaju: P. Ltda.
- 82) w Republice Peru:
 - a. P1
 - b. P2
 - c. D.
- 83) w Republice Filipin:
 - a. P1 Pte. Ltd.
 - b. I.
 - c. P2 Inc.
 - d. C.
- 84) w Państwie Kataru:
 - a. P1
 - b. P2
- 85) w Federacji Rosyjskiej:
 - a. Z.
 - b. C.
 - c. LLC „P1”
 - d. LLC „P2”
- 86) w Królestwie Arabii Saudyjskiej: A.
- 87) w Republice Senegalu: F. S.A.
- 88) w Republice Serbii: P.
- 89) w Republice Singapuru:
 - a. P1 Pte. Ltd.
 - b. P2 Pte. Ltd.
 - c. P3 Pte. Ltd.
 - d. P4
 - e. P5 Pte. Ltd.

- f. P6 Pte. Ltd.
- g. P7 Pte. Ltd.
- h. P8 Pte. Ltd.
- i. P9 Pte. Ltd.
- j. P10 Pte. Ltd.
- k. P11 Pte. Ltd.
- l. P12 Pte. Ltd.
- m. P13 Pte. Ltd.
- n. P14 Pte. Ltd.
- o. P15 Pte. Ltd.

90) na Saint Lucia:

- a. P. Ltd.
- b. C.

91) w Królestwie Suazi:

- a. P1
- b. P2 Pty. Ltd.

92) w Zjednoczonej Republice Tanzanii:

- a. P1
- b. P2 Ltd.
- c. P3 Ltd.
- d. Q. Ltd.

93) w Królestwie Tajlandii:

- a. P1 Ltd.
- b. P2 Ltd.

94) w Republice Trynidadu i Tobago:

- a. P1
- b. P2 Ltd.
- c. P3 Ltd.

95) w Republice Tunezyjskiej:

- a. C1
- b. C2
- c. C3

96) w Republice Turcji:

- a. B1

- b. B2
 - c. P. Ltd.
- 97) w Republice Ugandy:
- a. P1
 - b. P2 Ltd.
- 98) na Ukrainie:
- a. P1 LLC
 - b. A. LLC
- 99) w Zjednoczonych Emiratach Arabskich:
- a. P1 Ltd.
 - b. P2
- 100) w Stanach Zjednoczonych Ameryki:
- a. P1 LLC
 - b. P2 LLC
 - c. P3 LLC
 - d. S. Inc.
- 101) we Wschodniej Republice Urugwaju:
- a. P1 Ltda.
 - b. S1
 - c. S2 Ltda.
 - d. P2
 - e. P3 Ltda.
- 102) w Republice Uzbekistanu: P.
- 103) w Boliwariańskiej Republice Wenezueli: E.
- 104) w Socjalistycznej Republice Wietnamu: P. Ltd.
- 105) w Republice Jemeńskiej: P.
- 106) w Republice Zambii:
- a. P1
 - b. P2 Ltd.
- 107) w Republice Zimbabwe:
- a. P1 Pvt. Ltd.
 - b. P2
 - c. P3 Pvt. Ltd.
 - d. P4 Pvt. Ltd.

na podstawie wielostronnej umowy o przekazywaniu danych wewnątrz grupy P. tj. „M.” z dnia [...] lutego 2007 r., zawartej przez podmioty należące do grupy P.,

- 1) umarzam postępowanie w zakresie przekazywania danych do podmiotów wymienionych w pkt od 1 do 11,**
- 2) w pozostałym zakresie wyrażam zgodę na przekazywanie danych ww. odbiorców.**

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej „Generalnym Inspektorem”, wpłynął wniosek złożony przez P. Sp. z o.o., zwaną dalej Wnioskodawcą lub Spółką, o udzielenie zgody na przekazanie danych osobowych do ww. spółek należących do międzynarodowej grupy P., zwanej dalej „Grupą P.”.

Po zapoznaniu się z przedstawionymi przez Wnioskodawcę dokumentami oraz przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, w toku którego zwrócono się do Wnioskodawcy o złożenie wyjaśnień, Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) P1 Sp. z o.o., P2 Sp. z o.o. oraz P3 Sp. z o.o., są spółkami wchodzącymi w skład Grupy P. z których każda stanowi odrębny podmiot prawny i nie reprezentuje Grupy P. ani pozostałych spółek z grupy;
- 2) w dniu 13 czerwca 2008 r. Generalny Inspektor wydał trzy decyzje dotyczące:
 - a. P1 Sp. z o.o., o sygn. DESiWM/DEC-360/14983/08, w sprawie o sygn. [...],
 - b. P2 Sp. z o.o., o sygn. DESiWM/DEC-359/14981/08, w sprawie o sygn. [...] , oraz
 - c. P3 Sp. z o.o., o sygn. DESiWM/DEC-361/14986/08, w sprawie o sygn. [...],w których wyraził zgodę na przekazanie danych osobowych w podobnym stanie faktycznym i prawnym; ww. decyzje rozstrzygają o dopuszczalności przekazania danych do P. S.C.,
- 3) planowane przekazywanie danych będzie się odbywało na podstawie wielostronnej umowy o przekazywaniu danych wewnątrz Grupy P. tj. „M.” z dnia [...] lutego 2007 r.; na podstawie ww. umowy Wnioskodawca, razem z pozostałymi podmiotami w grupie, będzie przekazywać dane zarówno administratorom danych, jak i podmiotom, którym powierzono przetwarzanie danych w rozumieniu art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą;
- 4) przekazane będą następujące kategorie osób:
 - a. pracowników i zleceniobiorców Spółki, a także osób fizycznych świadczących usługi na rzecz Spółki lub podejmujących ze Spółką współpracę na podstawie innych tytułów prawnych np. kontraktów menadżerskich (zwanych dalej łącznie „Pracownicy Spółki”), a także pracowników i zleceniobiorców jednostek organizacyjnych powiązanych z Grupą P. kapitałowo lub personalnie (zwanych dalej łącznie „Podmiotami P.”) oraz osób fizycznych świadczących usługi na rzecz

- Podmiotów P. lub podejmujących z Podmiotami P. współpracę na podstawie innych tytułów prawnych (zwanych dalej łącznie „Pracownikami Podmiotów P.”),
- b. byłych Pracowników Spółki lub Podmiotów P. (zwanych dalej łącznie „Byłymi Pracownikami”),
 - c. klientów i kontrahentów Spółki lub Podmiotów P., będących osobami fizycznymi, w zakresie niezwiązanym bezpośrednio z prowadzoną przez nich działalnością gospodarczą (zwanych dalej łącznie „Kontrahentami Spółki”),
 - d. pracowników i zleceniobiorców klientów i kontrahentów Spółki lub Podmiotów P., a także osób fizycznych świadczących usługi na rzecz lub podejmujących z klientami i kontrahentami Spółki lub Podmiotami P. współpracę na podstawie innych tytułów prawnych (zwanych dalej łącznie „Pracownikami Kontrahentów Spółki”),
 - e. potencjalnych kandydatów na pracowników lub współpracowników Spółki lub Podmiotów P. (zwanych dalej łącznie „Kandydatami”);
- 5) w ramach kategorii Pracowników Spółki, Pracowników Podmiotów P., Byłych Pracowników, Kontrahentów Spółki, Pracowników Kontrahentów Spółki oraz Kandydatów przekazane będą następujące kategorie danych:
- a. imię (imiona) i nazwisko (nazwiska),
 - b. data urodzenia,
 - c. miejsce zamieszkania i adres do korespondencji,
 - d. zawód, wykształcenie, odbyte praktyki i szkolenia, znajomość języków obcych, inne umiejętności,
 - e. przebieg dotychczasowego zatrudnienia,
 - f. numer telefonu i telefaksu (służbowy i prywatny),
 - g. adres poczty elektronicznej (służbowy i prywatny),
 - h. zainteresowania i preferowany sposób spędzania wolnego czasu,
 - i. numer ewidencyjny PESEL oraz Numer Identyfikacji Podatkowej (NIP),
- 6) dodatkowo w ramach kategorii Pracowników Spółki, Pracowników Podmiotów P., Byłych Pracowników oraz Kontrahentów Spółki przekazywane będą: „imiona i nazwiska małżonka, dzieci, osób pozostających na utrzymaniu”, zaś w ramach kategorii Pracowników Spółki, Pracowników Podmiotów P., Pracowników Kontrahentów Spółki oraz Kandydatów przekazywane będą informacje o: wysokości wynagrodzenia, oraz innych świadczeniach otrzymywanych w związku z wykonywaną pracą;
- 7) cele planowanych operacji przekazywania danych wymienione są szczegółowo w pkt IV wniosku o przekazanie danych;

- 8) dane osobowe dotyczące *zainteresowań i preferowanego sposobu spędzania wolnego czasu* (o których mowa w pkt 5 lit. h niniejszej decyzji) Spółka gromadzi w celu organizacji dla pracowników zajęć sportowych i innych form spędzania wolnego czasu, mających na celu integrację zespołu i propagowanie wśród pracowników aktywnych form wypoczynku, a także w celach marketingowych (np. organizacja turniejów golfowych dla pracowników klientów lub kontrahentów);
- 9) wykorzystywane systemy informatyczne spełniają wymogi rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 100, poz. 1024), zwanego dalej rozporządzeniem; wątpliwości dotyczące przyjętych środków organizacyjno-technicznych zostały wyjaśnione w poprzednich postępowaniach.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje:

I. Stwierdzić należy, że w myśl art. 6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej kpa, organy administracji publicznej działają na podstawie przepisów prawa. Zgodnie z art. 105 ust. 1 kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

Przesłanką umorzenia postępowania w świetle powołanego przepisu jest bezprzedmiotowość postępowania „z jakiegokolwiek przyczyny”, czyli z każdej przyczyny powodującej brak jednego z elementów materialnego stosunku prawnego w odniesieniu do jego strony podmiotowej lub przedmiotowej. Sytuacja taka ma właśnie miejsce w rozpatrywanej sprawie.

Ustawa nie zawiera odrębnych przepisów regulujących przekazywanie danych osobowych do państw Europejskiego Obszaru Gospodarczego (EOG). Należy podkreślić, że zgodnie z definicją zawartą w art. 7 pkt 7 ustawy przez państwo trzecie rozumie się państwo nienależące do EOG. Oznacza to, że przepływ danych w obrębie EOG jest traktowany tak samo jak transfer danych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. W konsekwencji przekazywanie danych osobowych do państw EOG podlega ogólnym zasadom przetwarzania danych osobowych wynikającym z ustawy, z wyłączeniem jej rozdziału 7. Taka sytuacja ma miejsce w odniesieniu do odbiorców danych

mających siedziby w Republice Bułgarii, Republice Cypryjskiej, Królestwie Niderlandów oraz Wielkiej Brytanii.

Stosownie do art. 355 ust. 3 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), postanowienia TFUE stosuje się do terytoriów europejskich, za których stosunki zewnętrzne odpowiedzialne jest państwo członkowskie. W praktyce przepis ten dotyczy wyłącznie Gibraltaru będącego terytorium zamorskim Wielkiej Brytanii. W 1973 r. razem z Wielką Brytanią wszedł do Europejskiej Wspólnoty Gospodarczej (później Wspólnoty Europejskiej), a następnie w 1993 r. do Unii Europejskiej. W związku z tym, iż Gibraltar objęty jest postanowieniami TFUE oraz Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), mają do tego terytorium zastosowanie także postanowienia Porozumienia o Europejskim Obszarze Gospodarczym z dnia 2 maja 1992 r., zwanego dalej „Porozumieniem o EOG”.

W konsekwencji, w odniesieniu do odbiorców mających siedziby w Republice Bułgarii, Republice Cypryjskiej, Królestwie Niderlandów, Wielkiej Brytanii oraz na Gibraltarze zaistniała konieczność umorzenia postępowania ze względu na jego bezprzedmiotowość.

Zgodnie z art. 48 ustawy, w przypadkach innych niż wymienione w art. 47 ust. 2 i 3 przekazanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie daje gwarancji ochrony danych osobowych przynajmniej takich, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, może nastąpić po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora, pod warunkiem, że administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą. W razie zaistnienia jednej z przesłanek określonych w art. 47 ustawy, tj. gdy państwo docelowe zapewnia odpowiedni poziom ochrony danych osobowych (ust. 1) albo zastosowanie znajdzie jedna z przesłanek wymienionych w ust. 2 lub 3, bezprzedmiotowe jest wyrażenie przez Generalnego Inspektora zgody na przekazanie danych i w konsekwencji, Generalny Inspektor obowiązany jest umorzyć przedmiotowe postępowanie w omawianym zakresie z powodu bezprzedmiotowości.

Zgodnie z art. 126 ust. 1 Porozumienia o EOG jest ono stosowane do terytoriów, do których stosuje się Traktat ustanawiający Wspólnotę Europejską (obecnie TFUE), na warunkach określonych w tym Traktacie oraz do terytoriów Królestwa Norwegii, Republiki Islandii i Księstwa Liechtensteinu.

TFUE oraz TUE stanowią podstawę Unii Europejskiej i mają taką samą moc prawną. Terytorialny zakres stosowania Traktatów wyznacza art. 52 TUE, zgodnie z którym oba Traktaty stosuje się do państw członkowskich Unii Europejskiej oraz art. 355 TFUE, który zawiera szczegółowe postanowienia dotyczące terytorialnego stosowania obu Traktatów.

Stosownie do art. 355 ust. 2 TFUE kraje i terytoria zamorskie, których lista zawarta jest w załączniku II do TFUE są stowarzyszone z Unią Europejską na szczególnych zasadach określonych w Części IV niniejszego Traktatu. Są to kraje i terytoria pozaeuropejskie, które utrzymują szczególne stosunki z Królestwem Danii, Republiką Francuską, Królestwem Niderlandów oraz Wielką Brytanią. Traktatowe zasady stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich z Unią Europejską precyzuje wydana na podstawie art. 187 Traktatu o ustanowieniu Wspólnoty Europejskiej (obecnie art. 203 TFUE), decyzja Rady 2001/822/WE z 27 listopada 2001 r. w sprawie stowarzyszenia krajów i terytoriów zamorskich ze Wspólnotą Europejską („Decyzja o Stowarzyszeniu Zamorskim”, Dz. Urz. L 314, z 30.11.2001). Wskazać należy, iż w preambule Decyzji o Stowarzyszeniu Zamorskim Rada Unii Europejskiej stwierdziła wyraźnie, że kraje i terytoria zamorskie, mimo, iż nie są państwami trzecimi, nie stanowią części jednolitego rynku (pkt 6) oraz że przepisy ogólne Traktatu i wynikające z nich ustawodawstwo nie stosuje się automatycznie do krajów i terytoriów zamorskich, z wyjątkiem wyraźnych przepisów mających efekt przeciwny. W związku z powyższym, iż do krajów i terytoriów zamorskich stowarzyszonych z Unią Europejską, nie ma zastosowania TFUE, to nie ma do nich też zastosowania Porozumienie o EOG.

Zamorską Republikę Francuską tworzą Majotta, Saint-Pierre i Miquelon, Polinezja Francuska oraz Wallis i Futuna, które we francuskim prawodawstwie mają status zbiorowości zamorskich. Francuskie Terytoria Południowe i Antarktyczne (które teraz zawierają również Wyspy Rozproszone) określane są mianem terytorium zamorskiego. Nowa Kaledonia natomiast jest wspólnotą *sui generis*. Ww. terytoria nie wchodzą w skład terytorium Republiki Francuskiej, w odróżnieniu od tzw. departamentów zamorskich.

Mając na względzie fakt, że Wnioskodawca zamierza przekazywać dane do odbiorców mających siedziby na Polinezji Francuskiej oraz Nowej Kaledonii, należy zauważyć, iż dyrektywa 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych (Dz.U. L 281, z 23.11.1995), zwana dalej „dyrektywą”, w Republice Francuskiej została wdrożona za pośrednictwem ustawy N°78-17 z dnia 6 stycznia 1978 r. o przetwarzaniu danych, zbiorach danych i wolnościach (fr. *Loi N°78-17 du 6 janvier 1978 relative à l'informatique, aux fichiers et aux libertés* – tekst jednolity z 14 maja 2009 r.). Zgodnie z jej art. 72, francuską ustawę stosuje również na terytorium Polinezji Francuskiej, Wallis i Futuna, Francuskich Terytoriach Południowych i Antarktycznych, Nowej Kaledonii oraz Majotta. W związku z powyższym można stwierdzić, że Nowa Kaledonia oraz Polinezja Francuska zapewniają odpowiedni poziom ochrony praw i wolności osób, których dane dotyczą, w rozumieniu art. 47 ust. 1 ustawy.

W odniesieniu do odbiorców danych z siedzibami w Baliwatach Guernsey oraz Jersey podkreślenia wymaga, że Komisja Europejska na mocy art. 25 ust. 6 dyrektywy jest uprawniona do stwierdzenia w drodze decyzji, że dane państwo trzecie zapewnia odpowiedni stopień ochrony, co wynika z jego prawa krajowego lub międzynarodowych zobowiązań, jakie państwo to przyjęło, szczególnie po zakończeniu negocjacji z Komisją Europejską, w zakresie ochrony życia prywatnego i podstawowych praw i wolności osób fizycznych. Uznanie przez Komisję Europejską danego państwa za zapewniające odpowiednią ochronę jest równoznaczne z tym, iż zapewnia ono takie same gwarancje ochrony, jakie są na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w rozumieniu art. 47 ust. 1 ustawy. W odniesieniu do okoliczności przedmiotowej sprawy stwierdzić należy, że Komisja Europejska w dniu 21 listopada 2003 r. wydała decyzję 2003/821/WE w sprawie właściwej ochrony danych osobowych w Guernsey (Dz. Urz. UE L 308, z 25.11.2003), a w dniu 8 maja 2008 r. wydała decyzję 2008/393/WE w sprawie właściwej ochrony danych osobowych na Jersey (Dz. Urz. L UE 138, z 28.05.2008).

Ponadto, Komisja Europejska w dniu 26 lipca 2000 r. wydała decyzję 2000/520/WE w sprawie adekwatności ochrony przewidzianej przez zasady ochrony prywatności w ramach „bezpiecznej przystani” oraz przez odnoszące się do nich najczęściej zadawane pytania, wydane przez Departament Handlu Stanów Zjednoczonych Ameryki (Dz. Urz. WE 215, 25.8.2000). Zgodnie z jej art. 1 dla celów art. 25 ust. 2 dyrektywy, w odniesieniu do wszystkich działań wchodzących w zakres dyrektywy przyjmuje się, że zasady ochrony prywatności w ramach programu „bezpiecznej przystani” zapewniają odpowiedni poziom ochrony danych osobowych przekazywanych ze Wspólnoty do organizacji mających siedzibę w Stanach Zjednoczonych Ameryki.

Oznacza to, że ewentualne przekazywanie danych do spółki P. LLP, z siedzibą w Stanach Zjednoczonych Ameryki, która przystąpiła do programu „bezpiecznej przystani”, odbywałoby się na podstawie przepisów art. 47 ust. 1 ustawy i również w tym zakresie niezbędne jest umorzenie postępowania ze względu na jego bezprzedmiotowość.

Niezależnie od powyższego, należy dokładnie zaznaczyć, że przynależność spółki P. LLP do programu „bezpiecznej przystani” nie zwalnia Wnioskodawcy z obowiązku wypełnienia ogólnych wymogów ustawy, które należy spełnić przy udostępnianiu danych innemu administratorowi, a w szczególności spełnienie obowiązku informacyjnego wynikającego z art. 24 ust. 1 ustawy.

Stosownie do art. 110 kpa organ administracji publicznej, który wydał decyzję, jest nią związany od chwili jej doręczenia lub ogłoszenia, o ile kodeks nie stanowi inaczej. Zatem, nieważna jest decyzja (lub jej część), gdy dotyczy sprawy już poprzednio rozstrzygniętej inną decyzją ostateczną. Jak wynika z ustaleń poczynionych w toku postępowania, Generalny Inspektor

wydał decyzję w dniu 13 czerwca 2008 r., o sygn. DESiWM/DEC-359/14981/08, w sprawie o sygn. [...], w przedmiocie wyrażenia zgody na przekazanie przez Wnioskodawcę danych do P. S.C., z siedzibą w Meksykańskich Stanach Zjednoczonych.

Z uwagi na powyższe, wobec zaistnienia odpowiednich przesłanek, Generalny Inspektor umorzył postępowanie w omawianym zakresie z powodu bezprzedmiotowości.

II. Wniosek Spółki w pozostałym zakresie przekazywania danych osobowych do ww. odbiorców danych, o których mowa w pkt od 12 do 107, zasługuje na uwzględnienie. Należy wskazać, że zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy, przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić, jeżeli państwo docelowe daje gwarancje ochrony danych osobowych na swoim terytorium, przynajmniej takie, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie zapewnia takiego poziomu ochrony z zasady może nastąpić tylko wtedy, gdy zostaną spełnione dodatkowe przesłanki określone w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. Natomiast, jeżeli w danym przypadku one nie zachodzą, to przekazywanie danych może mieć miejsce tylko po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora, pod warunkiem, że administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 48 ustawy).

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że podmioty zależne oraz państwa trzecie, o których mowa w pkt od 12 do 107, z racji braku wystarczających uregulowań prawnych dotyczących ochrony danych osobowych, nie mogą być uznane jako podmioty zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, jak również w świetle zebranych materiałów dowodowych nie zachodzi żadna z przesłanek określonych w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. W konsekwencji konieczne jest wyrażenie zgody przez Generalnego Inspektora.

Generalny Inspektor, rozpatrując wniosek o wyrażenie zgody na przekazywanie danych do państwa trzeciego, jest zobowiązany ustalić, czy administrator danych zapewnił odpowiedni poziom zabezpieczeń w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ze względu na to, że zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony może wiązać się z przyjęciem odpowiednich zobowiązań umownych, Generalny Inspektor musi również przeanalizować odpowiednie postanowienia umowne.

Przedłożona przez Spółkę wielostronna umowa o przekazywaniu danych wewnątrz grupy P., tj. „M.” z dnia [...] lutego 2007 r., jest dokumentem, który zawiera zmodyfikowane postanowienia standardowych klauzul umownych, określonych decyzjami Komisji Europejskiej. Po dokonaniu analizy treści ww. umowy należy stwierdzić, że czyni ona zadość wymogom określonym w art. 48 ustawy.

Analizie również zostały poddane przedstawione przez Spółkę środki organizacyjno-techniczne mające na celu zabezpieczenie przetwarzanych danych osobowych. Art. 48 wskazuje, że zastosowane przez Odbiorcę środki organizacyjno-techniczne muszą być „odpowiednie” (adekwatne). Środki te nie muszą być identyczne do tych, które są wymagane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – powinny one adekwatnie zabezpieczać prywatność oraz prawa i wolności osób, których dane dotyczą.

Podkreślenia wymaga, że nie ma wątpliwości, co do adekwatności przyjętych środków organizacyjno-technicznych w przypadku, gdy środki te spełniają minimalne wymagania określone w rozporządzeniu. Jeżeli natomiast środki te różnią się od rozwiązań przyjętych w rozporządzeniu, podlegają one każdorazowo ocenie Generalnego Inspektora. Po dokonaniu ich analizy Generalny Inspektor stwierdził, że przedstawione przez Spółkę środki stwarzają uzasadnione gwarancje ochrony przetwarzanych danych na poziomie nie gorszym niż na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej. Generalny Inspektor dokonując powyższej oceny wziął również pod uwagę fakt pozytywnej opinii wyrażonej przez holenderski organ ochrony danych osobowych w analogicznej sprawie.

Wspomnienia wymaga także fakt, że w przypadku kwalifikowanej formy przetwarzania danych, jaką jest przekazanie danych do państwa trzeciego, zachodzi także konieczność spełnienia jednej z przesłanek legalności przetwarzania danych, wymienionych w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 2 ustawy. Ustawa wprowadzając w swym rozdziale 7 (art. 47 i 48) szczególny reżim dotyczący przekazywania danych osobowych do państw trzecich, nie wyłączyła zastosowania w takich wypadkach pozostałych przepisów ustawy. Przepisy art. 47 i 48 ustawy wprowadzają bowiem jedynie dodatkowe wymogi, które należy spełnić, gdy zamierza się przekazywać dane osobowe do państwa trzeciego. Konieczność ich wypełnienia nie zwalnia administratora danych z pozostałych obowiązków nałożonych na niego przepisami ustawy. A zatem w przypadku kwalifikowanej formy przetwarzania danych, jaką jest przekazanie danych do innego administratora danych, który ma siedzibę w państwie trzecim, zachodzi konieczność spełnienia jednej z przesłanek legalności przetwarzania danych, wymienionych w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 2 ustawy. W szczególności, co do zasady, przekazywanie (udostępnianie) danych osobowych pracowników przez pracodawcę innemu podmiotowi wymaga uprzedniego wyrażenia zgody przez pracowników w rozumieniu art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy.

W przypadku przekazywania danych pomiędzy administratorami, podkreślenia również wymaga konieczność poinformowania osób, których dane dotyczą, o fakcie przekazywania ich danych osobowych do państw trzecich oraz o odbiorcach danych w tych państwach. Należy

wyraźnie stwierdzić, że wypełnienie powyższego obowiązku przez Spółkę ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia realizacji uprawnień przez osoby, których dane dotyczą.

Jednocześnie w odniesieniu do transferów danych, w których odbiorcami danych są podmioty przetwarzające dane, Spółka nie traci statusu ich administratora. W przedmiotowej sprawie dochodzi także do powierzenia przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 31 ustawy. Pomimo tego, że podmiotowi, któremu powierzono przetwarzanie danych osobowych nie przysługuje status administratora danych, to ustawa nakłada na niego pewne obowiązki. Zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy, może on przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie. Natomiast odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów ustawy z zasady spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową. W konsekwencji, pomimo przekazania danych osobowych przetwarzającym dane, Spółka nadal będzie ponosiła odpowiedzialność za zgodność z prawem przetwarzania powierzonych danych osobowych.

W przypadku sytuacji, gdy w umowie (umowach) o przekazywaniu danych odbiorcami są zarówno administratorzy danych jak i podmioty, którym powierzono przetwarzanie danych w rozumieniu art. 31 ustawy (czasem administrator i powierzający stanowią ten sam podmiot), należy kategorycznie stwierdzić, że Wnioskodawca musi być w stanie określić, czy dany transfer stanowi przekazywanie danych pomiędzy administratorami czy raczej jest powierzeniem przetwarzania danych. Dobrowolność w tym zakresie spowodowałaby osłabienie i obniżenie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą, względem standardów ochrony danych osobowych, jakie obowiązują na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

W tym miejscu podkreślić należy, że decyzja Generalnego Inspektora w przedmiocie wyrażenia zgody na przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego nie legalizuje wcześniejszego przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, które ewentualnie miałyby miejsce przed datą wydania decyzji w sprawie. W konsekwencji, rozpoczęcie operacji przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić dopiero po wydaniu stosownej decyzji przez Generalnego Inspektora. Niniejsza decyzja upoważnia Spółkę do przekazywania danych osobowych do podmiotów zależnych oraz państw trzecich, o których mowa w pkt od 12 do 107, jedynie na warunkach określonych w złożonym wniosku. Jednocześnie, poza zakresem niniejszego rozstrzygnięcia jest kwestia spełnienia przez Spółkę pozostałych przepisów ustawy.

Z uwagi na powyższe, wobec zaistnienia odpowiednich przesłanek rozstrzygnięcia niniejszego postępowania administracyjnego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Decyzja niniejsza jest ostateczna. Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).